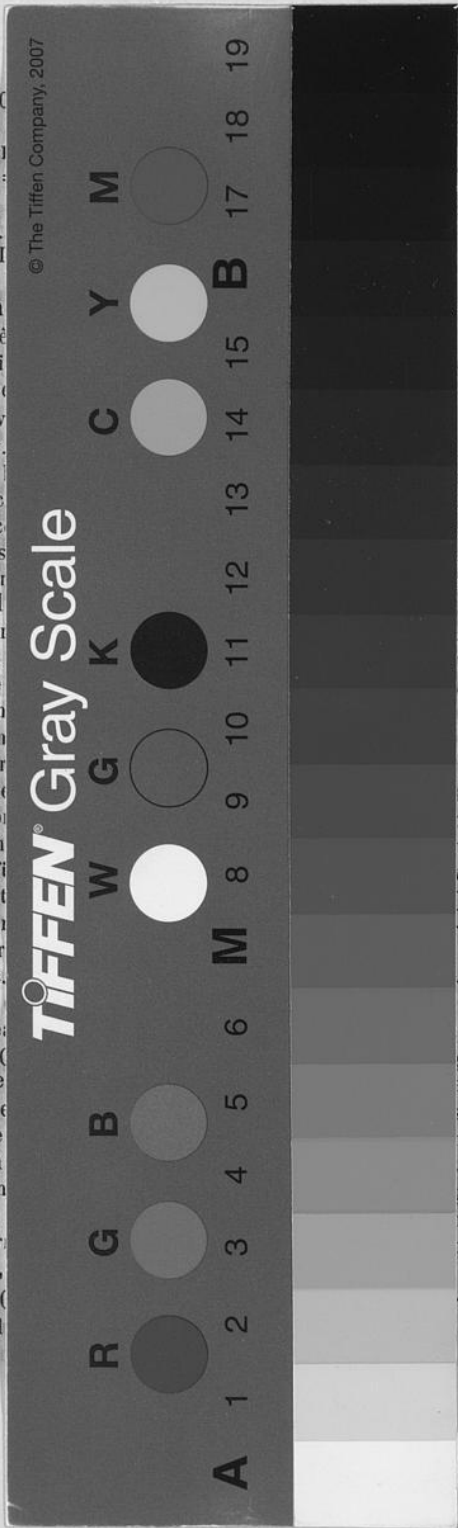

750
S.
héhfaðer
héhsele
II,
47.
héhsetl I
héhst; s.
héhð, h
(hè
(hi
ric
tiv
Ex.
of
acc
rec
ges
seir
hel, hell
mor
Gl.
the
San
den
vár
ágic
feor
gen
gefi
hát
(tór
þar
acc.
~
sve
~
helan, ce
helo
'ne
(þá
lan
16.
For
þe,
heldoru (
und
29.

héhenglas II, 603.
) héhsele (hnigan)
ð hèleð ymb) ~ II,
as; coelum. sg. dat.
'on héhþo' A. 998.
c. (heóldon heofon-
od. Exon. der Da-
coelis, ^{εν ὑψιστοις}
11. 167, 16. 276, 2.
3, 17. 258, 10. Der
eofona heáhþu ge-
33. 'heofona heáhþu
eáhþu' auch acc. sg.
nen worden ist.
uch mors und Dea
. 288. 760. Gl. AA.
er Abhandlung „on
“ nicht ungeeignet
i, Todesgöttin' mit
nom. hel (nimeð
locen, heofonrice
elepa bearnum, fira
nsið) 718. II, 708.
usammengesetzt auf-
werden. helle (þære
II, 486. dat. helle
~ (sculon) 729. (on
stapeledon) II, 25.
~ (vearp) 304. (on
(healdan) 347. (þá
nsið) 715. (ús on)
geond) helle II, 343.
es. sg. 1. (ic morþor)
söpan spræce) 1830.
nyttro' A. 1165. inf.
leng ne mæg he-
gest holer' Ex. 338,
nmen; die schwache
ná né helede við
'ic behýdde'.
. 2, 421. S. 'duru'
) heldore Ex. 135,

